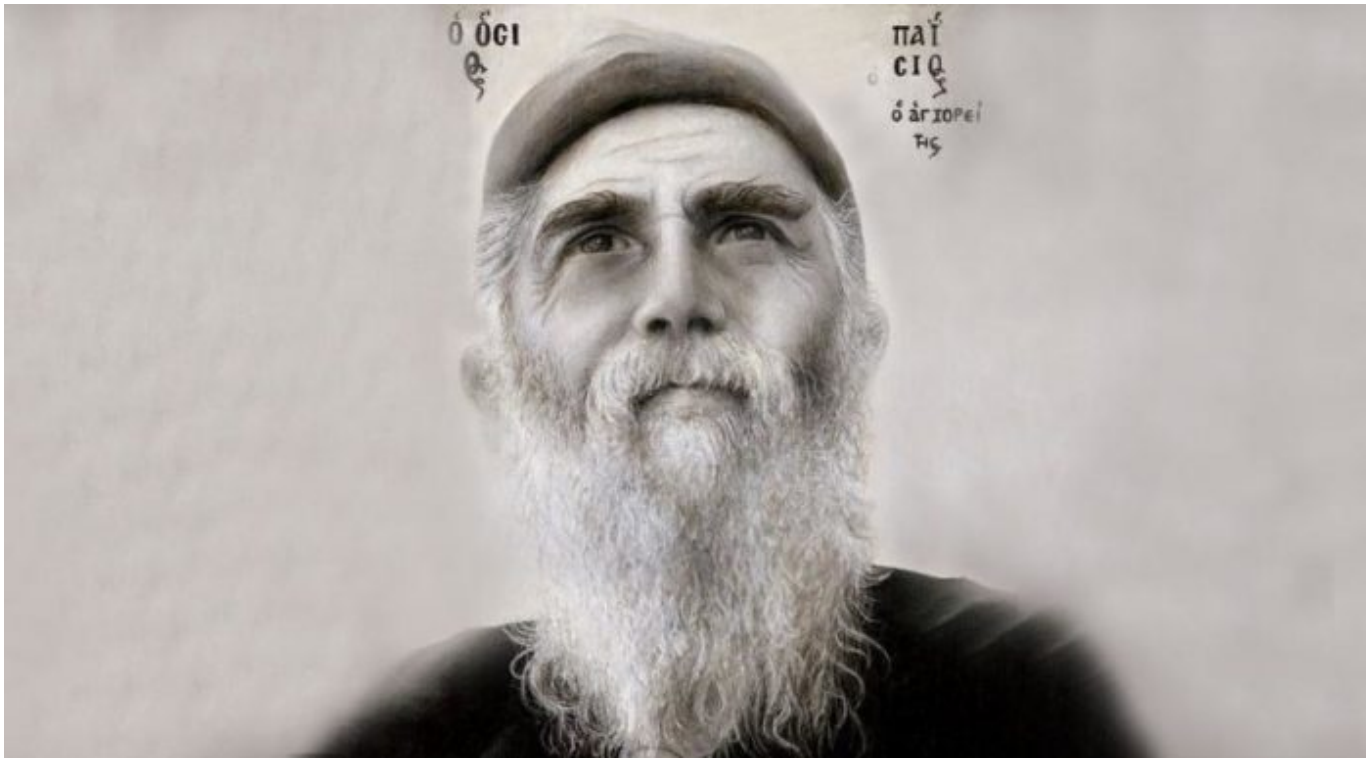
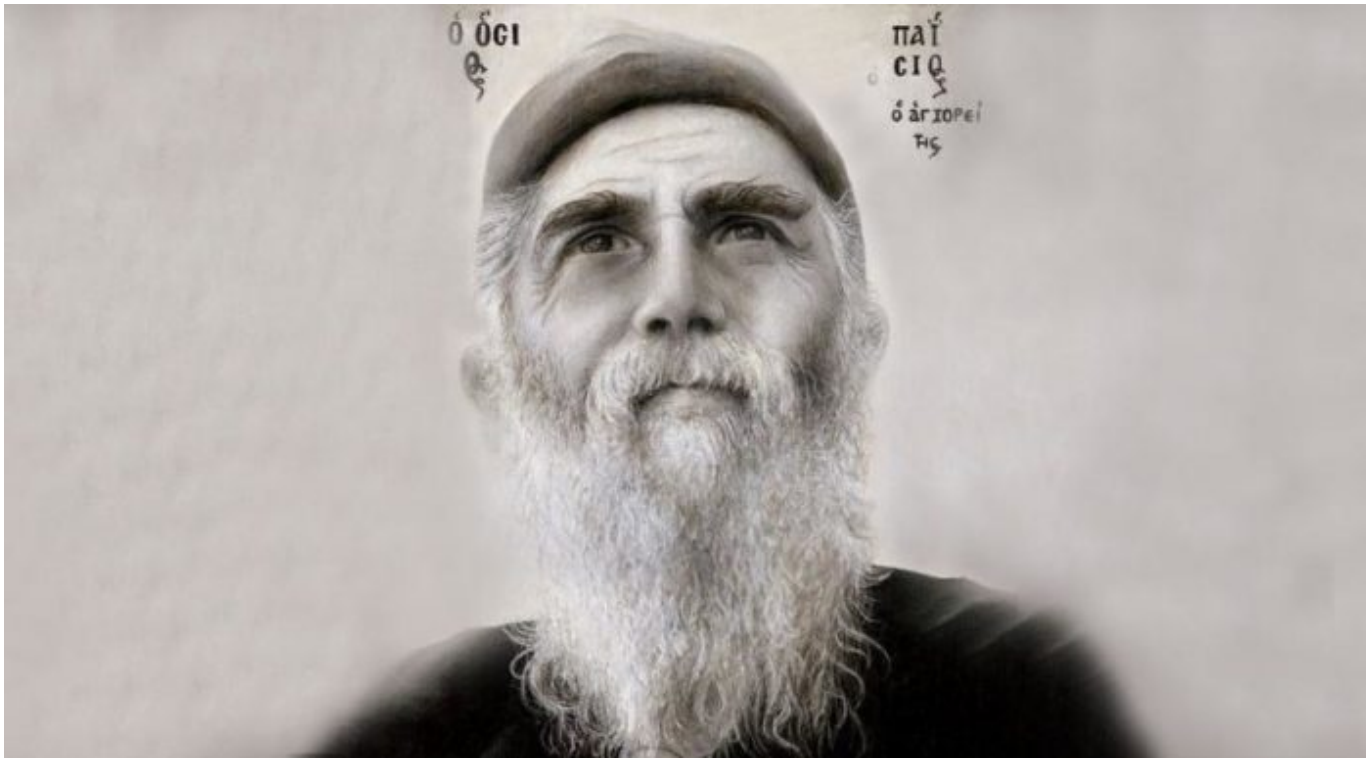
19 Απριλίου 2022

Πολύτιμες διδαχές του Αγίου Παϊσίου για τη ζωή μέσα στον κόσμο

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Ορθόδοξη πίστη

Γέροντα, σήμερα πολλοί νέοι άνθρωποι δεν θέλουν να κάνουν παιδιά γιατί σκέφτονται σε τί είδους κόσμο θα φέρουν το παιδί τους.

Μόλυνση από τα χημικά από τα πυρηνικά, ζωή γεμάτη άγχος, άγρια κοινωνία, πόλεμοι…

Αν είμαστε κιόλας στον καιρό του Αντίχριστου, σκέφτομαι και εγώ, μήπως δεν αξίζει κανείς να παντρεύεται και να κάνει παιδιά.— Όχι, Θανάση, δεν είναι έτσι!… Οι χριστιανοί στον καιρό των διωγμών δεν παντρεύονταν; δεν κάναν παιδιά; Και παντρευόντουσαν και παιδιά κάναν! Είχαν την ελπίδα τους στηριγμένη στον Χριστό… όχι στους ανθρώπους…

Είναι ολιγοπιστία αυτός ο λογισμός. Ο Θεός σε μια στιγμή μπορεί να τα διορθώσει όλα. Να σβήσει όλα τα στραβά. Κάνουν οι άνθρωποι σχέδια… έχει και ο Θεός τα δικά Του.

Νάξερες πόσες φορές τύλιξε ο διάβολος τη γη με την ουρά του για να την καταστρέψει… Δεν τον αφήνει ο Θεός… του χαλάει τα σχέδια· και το κακό που πάει να κάνει ο διάβολος, ο Θεός το αξιοποιεί και βγάζει μεγάλο καλό. Μήν ανησυχείς!
— Γέροντα, μέχρι που φτάνει η υποχρέωση που εχει ένας γονιός για τα παιδιά του; Να τα αφήσει κάτι, σκέφτεται. Πόσο κάτι; Ένα, δύο,… τρία σπίτια;
— Ένας γνωστός μου εργοστασιάρχης που είχε πολλά χρήματα, πολυκατοικίες κ.λ.π. τι έκανε; Τα σπούδασε τα παιδιά του, τελείωσαν πανεπιστήμιο, κάναν και μεταπτυχιακά, και τους άφησε από ένα διαμέρισμα. Τα υπόλοιπα τάδωσε στους εργάτες του και σ’ άλλους πούχαν ανάγκη.

Πρώτα απ’ όλα να τους δώσει κανείς καλή, χριστιανική ανατροφή. Αυτό είναι το σπουδαιότερο εφόδιο για τη ζωή τους. Μετά να τα σπουδάσει να μάθουν λίγα γράμματα. Αν θέλουν να προχωρήσουν πανεπιστήμιο, μεταπτυχιακά, να τα βοηθήσει ή να μάθουν μία τέχνη. Να τα βοηθήσει δηλαδή να βγάζουν το ψωμί τους. Ε! μετά αν έχει την δυνατότητα να τους αφήσει και κάτι… κανένα οικόπεδο, κανένα σπίτι. Νάχουν κι αυτά μια φωλιά!

Είναι και μερικοί γονείς που αδιαφορούν για τα παιδιά τους και τα τρώνε όλα… δεν αφήνουν τίποτα για τα παιδιά τους! Μερικοί μάλιστα αφήνουν μόνο χρέη!… Αυτό είναι πολύ άσχημο.

Όταν ήρθαν οι πρόσφυγες, το 1924, από την Μικρασία, ο πρόεδρος του χωριού κοιτούσε να τους βολέψει όλους. Αυτός να πάρει αυτό το χωράφι, ο άλλος εκείνο το κτήμα κ.λ.π.

Τον εαυτό του τον άφησε τελευταίο… δεν τον υπολόγισε.
Όταν μεγάλωσαν τα παιδιά του, του παραπονέθηκαν: — «Καλά όλους τους βόλεψες…

Εμάς δεν μας σκέφτηκες;…» και είχαν δίκιο τα παιδιά… Άλλο νάναι κανείς μόνος του… Αν έχει κανείς οικογένεια πρέπει να σκέφτεται πρώτα την οικογένειά του και μετά τους άλλους που έχουν και αυτοί τους δικούς τους να τους σκεφτούν.

***

Στην κατοχή είχε μείνει στην γειτονιά ένα ορφανό. Κανείς δεν το έπαιρνε σπίτι του.

Σκεφτόντουσαν διάφορα πράγματα. Κατοχή είναι… τα βολεύω δύσκολα… πως θα το ταΐσω… κ.λ.π.

Ένας πολύτεκνος, είχε δέκα παιδιά, ήταν και φτωχός, μόλις το είδε το κακόμοιρο, το λυπήθηκε!! Το φώναξε σπίτι του και τόχωσε κάτω από τις κουβέρτες μαζί με τ’ άλλα. —

«Δέκα έχω… και ένα αυτό ένδεκα!!» σκέφτηκε «έχει ο Θεός»…

Γέλασε ο γέροντας χαρούμενος και ευτυχισμένος και συνέχισε.
— Βλέπεις ο πολύτεκνος είχε πλούσια καρδιά… κι ας ήταν φτωχός… γι’ αυτό είχε και πλούσια την βοήθεια του Θεού.

***

— Γέροντα, είναι μερικά ζευγάρια που ενώ θέλουν, δεν μπορούν να κάνουν παιδιά.

Γιατί συμβαίνει αυτό;
— Για να βολεύεται και κανένα ορφανό. Κάποιοι μόλις πήραν ένα ορφανό... τους έδωσε και ο Θεός ένα δικό τους μετά!

***

Όταν γυρίζει κανείς από την δουλειά και είναι νευριασμένος η αγχωμένος καλύτερα είναι να πάει μια βόλτα σ' ένα πάρκο για είκοσι λεπτά και να γυρίσει στο σπίτι του ήρεμος και με χαμόγελο, και ας πάει καθυστερημένος.

***

Μια φορά ήρθε εδώ ένας πολύ στεναχωρημένος. Δεν τα πήγαινε καλά με την γυναίκα του. Τόσο δεν ήθελε να δεί ο ένας τον άλλο, που ούτε στο τραπέζι κάθονταν μαζί να φάνε. Αφού τα παιδάκια τους, είχαν τέσσερα, έψαχναν τις τσέπες τους, μήπως έφερε τίποτα από έξω η μάννα για να φάνε.

Δηλαδή πήγαιναν για χωρισμό. Πήγαινε αυτός και στους πνευματικούς και του έλεγαν: «Υπομονή, μεγάλο σταυρό σηκώνεις». Εμένα δεν μου άρεζε αυτό.

— Για βάστα, του λέω, όταν παντρευτήκατε, αγαπιόσασταν;

— Ναι! Πολύ! Τη λάτρευα περισσότερο και από το Θεό, μου λέει.
(Άκου να δεις! Περισσότερο από το Θεό! Μου έκανε άσχημη εντύπωση).

— Εγώ, μου λέει, όταν ήταν να παντρευτώ ζήτησα από τον Θεό, να είναι όμορφη, να είναι πλούσια, να είναι και μορφωμένη. Πράγματι μου τα έδωσε ο Θεός.

Έτσι μου είπε! Και ήταν αυτός όλη την ώρα με το sex! τόσο πολύ κόντευε να χάσει την ψυχή του! Κινδύνευε! Πήρε λοιπόν και ο Θεός τη Χάρη Του από τη γυναίκα του για να τον σώσει.

Του λέω:
— Τι μεγάλο σταυρό σηκώνεις κ.λ.π.; Εσύ είσαι φταίχτης! Για τα πάθη δουλεύεις και γίνεται προσπάθεια να διορθωθείς από τα πάθη σου!

***

Ο π. Παΐσιος μου είπε:
—...Τον δίκαιο άνθρωπο, τον πράο, όλοι προσπαθούν να τον σπρώξουν στην χειρότερη θέση, να τον αδικήσουν, να τον βάλουν στον πάτο, αλλά όσο οι άνθρωποι τον σπρώχνουν προς τα κάτω τόσο ο Θεός τον ανεβάζει, να, σαν τον φελλό!! όσο τον σπρώχνεις στον πάτο τόσο το νερό τον ανεβάζει προς τα πάνω.

Να ένα αληθινό περιστατικό, μου το είπε ο ίδιος ο άνθρωπος: «Πέθανε ο πατέρας και πήγαν τα αδέρφια να χωρίσουν τα χωράφια. Όταν είδα τα μεγάλα μου αδέλφια να φωνάζουν, έτοιμοι να αρπαχτούν, εγώ, μικρότερος, τι να πώ, ό,τι μου δώσουν, είπα. Μου έδωσαν κάτι χωράφια όλο άμμο. Δεν καλλιεργούσες τίποτα. Δεν μπορούσα να ζήσω με αυτά. Αναγκάσθηκα να φύγω στην Γερμανία, για να δουλέψω, να ζήσω την οικογένειά μου. Όταν γύρισα μετά από πολλά χρόνια τι βρήκα; Από την μια και την άλλη μεριά του χωραφιού είχαν χτίσει δύο μεγάλα ξενοδοχεία. Και τα δύο ζητούσαν να αγοράσουν το χωράφι. Έτσι η τιμή ανέβηκε στα ύψη.
Πήρα εκατοντάδες εκατομμύρια!! Είπα γέροντα να δώσω τα μισά ελεημοσύνη και ήρθα να μου πείτε που να τα δώσω». — «Δώσε πρώτα στα αδέλφια σου, για να μην τα κακοκαρδίσης και τα υπόλοιπα κάνε τα ό,τι θέλεις, έτσι του είπα Θανάση, για να μην έχουν μνησικακία μεταξύ τους.

***

Ο ταπεινός άνθρωπος είναι συνήθως πολυμαθής, ενώ ο εγωιστής, επειδή δεν ταπεινώνεται να ρωτήσει, δεν έχει γνώσεις.

***

Πρέπει να απλοποιήσουμε την ζωή μας. Η πολυτέλεια κουράζει. Είναι μερικοί που συνέχεια θέλουν να αλλάζουν έπιπλα κ.λ.π. Τρέχουν μετά να βγάλουν περισσότερα χρήματα και έτσι γεμίζουν άγχος.

Πηγή: askitikon.eu